

Marți, 25 februarie 2014

P7_TA(2014)0127

Delegarea competențelor legislative și exercitarea competențelor de executare de către Comisie

Rezoluția Parlamentului European din 25 februarie 2014 referitoare la monitorizarea privind delegarea competențelor legislative și controlul statelor membre asupra exercitării competențelor de executare de către Comisie (2012/2323(INI))

(2017/C 285/02)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
  - având în vedere Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și a principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽¹⁾,
  - având în vedere Înțelegerea comună privind actele delegate, aprobată de Conferința președinților la 3 martie 2011,
  - având în vedere Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană ⁽²⁾, în special punctul 15 și anexa 1,
  - având în vedere hotărârea Curții de Justiție din 5 septembrie 2012 în cauza C-355/10, Parlamentul/Consiliul (nepublicată încă) și cauza pendinte C-427/12, Comisia/Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene,
  - având în vedere Rezoluția sa din 5 mai 2010 referitoare la delegarea puterii legislative ⁽³⁾,
  - având în vedere Raportul de informare al Comitetului Economic și Social European, adoptat la 19 septembrie 2013 și intitulat „O mai bună legisferare: acte de punere în aplicare și acte delegate”,
  - având în vedere scrisoarea din 26 noiembrie 2012 a Președintelui Parlamentului European adresată președintelui Conferinței președinților de comisie referitoare la principiile orizontale privind utilizarea actelor delegate în ceea ce privește programele legislative care intră sub incidența Cadrului financiar multianual (CFM), astfel cum a fost aprobată de Conferința președinților cu ocazia reuniunii sale din 15 noiembrie 2012,
  - având în vedere scrisoarea din 8 februarie 2013 a Președintelui Parlamentului adresată Președinților Consiliului și Comisiei cu privire la absența progreselor în Consiliu în ceea ce privește propunerile de aliniere din domeniul agriculturii și al pescuitului,
  - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizele Comisiei pentru dezvoltare, Comisiei pentru afaceri economice și monetare, Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, Comisiei pentru transport și turism, Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, Comisiei pentru pescuit și Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A7-0435/2013),
- A. întrucât Tratatul de la Lisabona a introdus posibilitatea ca Parlamentul și Consiliul (denumite împreună în continuare „organul legislativ”) să delege o parte din propriile competențe Comisiei în cadrul unui act legislativ („actul de bază”); întrucât delegarea este o operațiune delicată, în cadrul căreia Comisia i se încredințează sarcina de a exercita competențe care țin, de fapt, de rolul organului legislativ; întrucât este necesar, prin urmare, să se garanteze punerea în aplicare corectă a tratatului pentru a garanta un nivel suficient de legitimitate democratică și în cazul actelor delegate; întrucât punctul de pornire în analiza delegării trebuie, prin urmare, să fie întotdeauna libertatea organului legislativ; întrucât, conform jurisprudenței istorice, adoptarea normelor esențiale din domeniul avut în vedere este rezervată organului

⁽¹⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

⁽²⁾ JO L 304, 20.11.2010, p. 47.

⁽³⁾ JO C 81 E, 15.3.2011, p. 6.

Mărti, 25 februarie 2014

legislativ; întrucât acest lucru înseamnă că adoptarea unor norme, a căror adoptare solicită decizii politice care țin de responsabilitatea organului legislativ, nu poate fi delegată; întrucât, prin urmare, poate fi delegată doar competența de a completa și de a modifica părți neesențiale ale unui act legislativ; întrucât actele delegate respective adoptate de Comisie vor fi acte fără caracter legislativ cu un domeniu de aplicare general; întrucât actul de bază trebuie să definească în mod explicit obiectivul, conținutul, domeniul de aplicare și durata delegării respective și trebuie să stabilească condițiile aplicabile delegării;

- B. întrucât, pentru a stabili modalitățile practice de aplicare și a conveni asupra precizărilor și preferințelor aplicabile delegării de competențe legislative în conformitate cu articolul 290 din TFUE, Parlamentul, Consiliul și Comisia au încheiat o Înțelegere comună privind actele delegate, în scopul exercitării în bune condiții a competenței delegate și al controlului eficient al acestei competențe de către Parlamentul European și Consiliu;
- C. întrucât, conform tratatelor, statele membre trebuie să ia toate măsurile de drept intern necesare pentru a pune în aplicare actele obligatorii din punct de vedere juridic ale Uniunii; întrucât, cu toate acestea, în cazul în care sunt necesare condiții unitare de punere în aplicare a actelor obligatorii din punct de vedere juridic ale Uniunii, aceste acte conferă competențe de executare Comisiei (și, în anumite cazuri excepționale, Consiliului), conform articolului 291 din TFUE; întrucât, atunci când actul de bază prevede ca adoptarea unor acte de punere în aplicare de către Comisie să fie supusă controlului statelor membre, actul de bază ar trebui să confere Comisiei competențele de punere în aplicare în cauză în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011; întrucât unul dintre angajamentele esențiale asumate de Comisie într-o declarație anexată la regulamentul menționat consta în alinierea urgentă a *acquis*-ului la noul sistem de acte delegate și de punere în aplicare, proces care urma să fie finalizat în această legislatură, inclusiv pentru actele de bază care fac trimitere la procedura de reglementare cu control;
- D. întrucât organul legislativ este cel care determină, de la caz la caz, nivelul de detaliere al fiecărui act legislativ și, prin urmare, decide dacă să delege Comisiei competența de a adopta acte delegate și, de asemenea, dacă este necesar să se delege competențe pentru asigurarea unor condiții unitare de punere în aplicare a actului legislativ; întrucât conferirea de astfel de competențe delegate sau de punere în aplicare nu este niciodată obligatorie; întrucât ar trebui să se aibă totuși în vedere conferirea de astfel de competențe atunci când este nevoie de flexibilitate și eficiență, iar acestea nu pot fi asigurate prin procedura legislativă ordinară; întrucât decizia de a conferi competențe delegate sau de punere în aplicare trebuie să se bazeze pe factori obiectivi care trebuie să permită controlul jurisdicțional al soluției adoptate; întrucât absența jurisprudenței privind articolul 290 din TFUE și privind criteriile prevăzute de acesta a îngreunat obținerea unui acord între Parlamentul European și Consiliu privind delimitarea dintre actele de punere în aplicare și actele delegate;
- E. întrucât delegarea de competențe către Comisie nu reprezintă doar o problemă tehnică, ci poate implica aspecte de o importanță politică semnificativă pentru cetățenii și consumatorii Uniunii, întreprinderi și sectoare întregi, din cauza impacturilor posibile de natură socioeconomică, asupra mediului și asupra sănătății;
- F. întrucât, în cazul mai multor dosare, negocierile legislative au evidențiat faptul că instituțiile interpretează diferit anumite aspecte; întrucât, în conformitate cu articolul 37a din Regulamentul său de procedură, comisiile Parlamentului pot solicita un aviz din partea Comisiei pentru afaceri juridice atunci când analizează o propunere care prevede acte delegate; întrucât Conferința președinților a aprobat o orientare comună la 13 ianuarie 2012, iar la 19 aprilie 2012 a adoptat o abordare orizontală care trebuie să fie aplicate de fiecare comisie pentru a depăși diferențele de opinie; întrucât Parlamentul trebuie să dezvolte orientarea comună, stabilindu-și propriile criterii pentru aplicarea articolelor 290 și 291 din TFUE și încercând să ajungă la un acord asupra unor astfel de criterii cu Consiliul și cu Comisia,

Criterii pentru aplicarea articolelor 290 și 291 din TFUE

1. consideră că, la aplicarea articolelor 290 și 291 din TFUE, Parlamentul ar trebui să aplice următoarele criterii neobligatorii; lista de criterii nu ar trebui considerată exhaustivă:

- caracterul obligatoriu sau neobligatoriu al unei măsuri trebuie să fie decis pe baza naturii și conținutului său; în conformitate cu articolul 290 din TFUE, poate fi delegată doar competența de a adopta măsuri obligatorii din punct de vedere juridic;

Marți, 25 februarie 2014

- Comisia poate modifica acte legislative doar prin acte delegate; același principiu se aplică și anexelor, deoarece anexele fac parte integrantă din actul legislativ; anexele nu trebuie adăugate sau eliminate cu scopul de a declanșa sau de a evita utilizarea actelor delegate; dacă apreciază că un text ar trebui să facă parte din actul de bază, organul legislativ poate decide să includă textul respectiv într-o anexă; acest lucru este valabil în special în ceea ce privește listele sau registrele de produse sau substanțe autorizate din Uniune, care ar trebui să rămână, pentru a se asigura securitatea juridică, parte integrantă a actului de bază, dacă este cazul, sub formă de anexă; măsurile care au scopul de a defini mai detaliat conținutul exact al obligațiilor prevăzute în actul legislativ sunt destinate să completeze actul de bază prin adăugarea de elemente neesențiale;
- măsurile care conduc la determinarea unor priorități, obiective sau rezultate preconizate ar trebui să fie adoptate prin acte delegate, dacă organul legislativ decide să nu le includă în actul legislativ;
- măsurile destinate să stabilească condiții, criterii sau cerințe (suplimentare) care să fie îndeplinite și a căror respectare trebuie să fie asigurată de statele membre sau de alte persoane sau entități direct vizate de legislație vor modifica, implicit, conținutul legislației și vor introduce noi norme cu un domeniu de aplicare general; prin urmare, elaborarea unor astfel de norme și criterii suplimentare poate fi făcută doar prin acte delegate; dimpotrivă, punerea în aplicare a unor norme și criterii deja prevăzute în actul de bază (sau într-un viitor act delegat), fără a modifica pe fond drepturile și obligațiile prevăzute în acestea și fără a introduce noi opțiuni de politică, poate avea loc prin acte de punere în aplicare;
- în anumite circumstanțe, Comisia este împuternicită să adopte norme suplimentare cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic și cu domeniu de aplicare general care afectează pe fond drepturile și obligațiile prevăzute în actul de bază; astfel de măsuri vor completa, implicit, măsurile din actul de bază, definind mai detaliat politica Uniunii; acest lucru poate fi realizat doar prin acte delegate;
- în funcție de structura programului financiar în cauză, elementele neesențiale care modifică sau completează actul de bază, cum ar fi specificațiile tehnice, interesele strategice, obiectivele, rezultatele preconizate etc., ar putea fi adoptate prin acte delegate în măsura în care nu sunt incluse în actul de bază; doar în ceea ce privește elementele care nu reflectă o orientare politică sau o orientare de politici suplimentară, organul legislativ poate decide să permită adoptarea acestora prin acte de punere în aplicare;
- o măsură care stabilește natura informațiilor care trebuie furnizate în temeiul actului de bază (de exemplu, conținutul exact al informațiilor) completează în general obligația de a furniza informațiile și ar trebui introdusă printr-un act delegat;
- în general, o măsură care stabilește modalitățile de furnizare a informațiilor (de exemplu, formatul) nu completează în general obligația de a furniza informațiile, ci permite o aplicare unitară; prin urmare, o astfel de măsură ar trebui adoptată, de regulă, printr-un act de punere în aplicare;
- măsurile care stabilesc procedura de urmat (de exemplu, modalitatea de a realiza o acțiune sau de a pune o măsură în aplicare) pot fi adoptate ori prin acte delegate, ori prin acte de punere în aplicare (sau pot fi chiar un element esențial al actului de bază), în funcție de conținutul, contextul și natura dispozițiilor prevăzute în actul de bază; măsurile care stabilesc elementele procedurilor care implică opțiuni politice suplimentare neesențiale cu scopul de a completa cadrul legislativ stabilit în actul de bază ar trebui să fie, în general, prevăzute în acte delegate; măsurile care stabilesc detaliile procedurale pentru a asigura condiții unitare de punere în aplicare a unei obligații prevăzute în actul de bază ar trebui să fie, în general, măsuri de punere în aplicare;
- la fel ca în cazul procedurilor, abilitarea de a stabili metode (de exemplu, modul în care trebuie desfășurată o anumită acțiune periodic și sistematic) sau metodologii (de exemplu, normele conform cărora se stabilesc metodele) poate prevedea acte delegate sau acte de punere în aplicare, în funcție de conținut și context;
- în general, actele delegate ar trebui să fie utilizate ori de câte ori actul de bază lasă o marjă considerabilă de manevră Comisiei să completeze cadrul legislativ instituit prin actul de bază;

Marți, 25 februarie 2014

- autorizațiile pot fi măsuri cu domeniu de aplicare general; acesta este, de exemplu, cazul deciziilor care au ca scop autorizarea sau interzicerea includerii unei anumite substanțe în produsele alimentare sau cosmetice etc.; astfel de decizii au un domeniu de aplicare general pentru că se aplică tuturor operatorilor care doresc să utilizeze substanța în cauză; în astfel de cazuri, dacă se bazează integral pe criteriile conținute în actul de bază, decizia Comisiei ar putea să ia forma unui act de punere în aplicare; cu toate acestea, atunci când aceste criterii permit în continuare Comisiei să adopte opțiuni politice sau de politici suplimentare neesențiale/secundare, o astfel de autorizație ar trebui să fie un act delegat, deoarece ar completa actul de bază;
- un act legislativ îi poate delega Comisiei doar competența de a adopta acte fără caracter legislativ cu un domeniu de aplicare general; prin urmare, măsurile de aplicare individuală nu pot fi adoptate prin acte delegate; un act are un domeniu de aplicare general dacă se aplică situațiilor determinate obiectiv și produce efecte juridice în raport cu categoriile de persoane, în general, și abstract;
- actele de punere în aplicare nu ar trebui să aducă o nouă orientare politică, iar competențele conferite Comisiei nu ar trebui să lase o marjă de manevră semnificativă;

Comentarii generale

2. îndeamnă Comisia și Consiliul să înceapă negocierile cu Parlamentul pentru a ajunge la un acord privind criteriile enumerate mai sus; consideră că acest lucru se poate realiza în cadrul unei revizuirii a Acordului interinstituțional privind o mai bună legiferare care să includă astfel de criterii;
3. reiterează deciziile luate de Conferința președinților în cadrul reuniunilor sale din 13 ianuarie 2011 și 19 aprilie 2012 în ceea ce privește actele delegate și actele de punere în aplicare și subliniază faptul că Parlamentul ar trebui să insiste permanent asupra utilizării actelor delegate pentru toate competențele delegate Comisiei care întrunesc criteriile stabilite la articolul 290 din TFUE și că dosarele în care nu sunt garantate drepturile instituționale ale Parlamentului în ceea ce privește includerea actelor delegate nu ar trebui înscrise pe ordinea de zi a sesiunii plenare pentru a fi supuse la vot în vederea adoptării unui acord; evidențiază faptul că Parlamentul ar trebui să semnaleze încă de la începutul negocierilor că problema actelor delegate și a actelor de punere în aplicare constituie un aspect instituțional esențial pentru Parlament;
4. solicită Comisiei să motiveze pe viitor în mod explicit și consecvent de ce propune un act delegat sau un act de punere în aplicare într-o propunere legislativă și de ce consideră ca neesențial conținutul normativ al actului respectiv; reamintește că, din prevederile articolelor 290 și 291 din TFUE, reiese în mod clar că actele delegate și actele de punere în aplicare sunt destinate să răspundă unor nevoi diferite și, prin urmare, nu pot fi interschimbabile;
5. consideră că, pentru a consolida poziția raportorilor săi în cadrul negocierilor legislative, ar trebui să se apeleze în mai mare măsură la posibilitatea de a solicita un aviz din partea Comisiei pentru afaceri juridice, în temeiul articolului 37a din Regulamentul său de procedură;
6. își exprimă îngrijorarea profundă că alinierea acquis-ului la Tratatul de la Lisabona a fost realizată doar parțial, la patru ani de la intrarea în vigoare a tratatului; salută prezentarea de către Comisie a propunerilor recente de aliniere a actelor legislative rămase care prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control (PRC); cu toate acestea, subliniază necesitatea de a începe negocierile pe marginea acestor propuneri cât mai curând posibil, pentru a se finaliza acest exercițiu înainte de încheierea actualii legislaturi; consideră că cel puțin toate cazurile tratate anterior în cadrul PRC ar trebui să fie în prezent aliniate la articolul 290 din TFUE, deoarece măsurile PRC sunt, de asemenea, măsuri cu domeniu de aplicare general, destinate să modifice elemente neesențiale ale unui act de bază, printre altele, prin ștergerea unora dintre acele elemente sau prin completarea instrumentului, adăugând elemente neesențiale noi; în același timp, solicită Consiliului să avanseze în cadrul discuțiilor privind propunerile de aliniere, în prezent blocate la nivelul Consiliului, printre care se numără propuneri din domeniul agriculturii și al pescuitului;
7. își exprimă îngrijorarea că, deși, în anumite cazuri, poate reprezenta o soluție bună, menținerea sistematică a tuturor elementelor de politică în actul de bază ar putea să erodeze, în timp, utilitatea articolului 290 din TFUE ca mijloc valoros de raționalizare a procesului legislativ, în condițiile în care acesta a fost adoptat pentru a se evita microgestionarea și procedurile de codecizie complicate și îndelungate; subliniază că această abordare ar putea fi extrem de dificil de aplicat, în anumite cazuri, cum ar fi sectoarele în care tehnologiile sunt încă în curs de dezvoltare;

Marți, 25 februarie 2014

8. subliniază faptul că, în cazurile în care s-a hotărât utilizarea actelor de punere în aplicare, echipa de negociere a Parlamentului ar trebui să evalueze cu atenție ce tip de control este necesar din partea statelor membre și dacă ar trebui folosită procedura de consultare sau de examinare; subliniază faptul că, în cazurile în care este utilizată procedura de examinare, echipele de negociere ale Parlamentului ar trebui să accepte doar în cazuri excepționale, bine justificate, așa-numita „clauză privind lipsa avizului”, întrucât aceasta împiedică adoptarea de către Comisie a proiectului de act de punere în aplicare în caz de „lipsă a avizului” din partea comitetului compus din reprezentanți ai statelor membre și prezidat de Comisie;
9. recomandă Comisiei să nu abuzeze de acte delegate pentru a relansa discuțiile pe marginea unor aspecte asupra cărora s-a ajuns deja la un acord la nivel politic în cadrul trilogurilor; semnalează că este preferabil ca competența de a adopta acte delegate să fie conferită Comisiei doar pentru o perioadă limitată;
10. încurajează comisiile parlamentare să monitorizeze atent utilizarea actelor delegate și a actelor de punere în aplicare în domeniilor lor de competență; în acest scop, solicită Comisiei să îmbunătățească dispozițiile administrative referitoare la transmiterea și clasificarea documentelor referitoare la actele delegate, inclusiv documentele pregătitoare, pentru a asigura cel puțin același nivel de informare și transparență ca în cazul registrului actelor de punere în aplicare existent și pentru a garanta un flux simultan de informații către Parlament și către Consiliu, în calitatea acestora de organ legislativ;
11. consideră că s-au înregistrat progrese semnificative în ceea ce privește asigurarea transmiterii rapide a actelor delegate către comisiile competente în fond, fapt care, la rândul său, a influențat în mod pozitiv exercitarea dreptului de control de către deputații în Parlamentul European;
12. prin urmare, atrage atenția asupra responsabilității politice a organului legislativ și asupra necesității implicării cu regularitate și promptitudine a Parlamentului în faza pregătitoare a actelor delegate; solicită Comisiei să ofere Parlamentului, inclusiv raportorului responsabil de dosarul în cauză, informații complete în legătură cu calendarul planificat, reuniunile programate cu grupurile de experți și conținutul actelor delegate preconizate, inclusiv prin acordarea accesului la bazele de date relevante ale Comisiei, ca, de exemplu, CIRCA;
13. îndeamnă Comisia să respecte în totalitate punctul 15 din Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană, printre altele, prin simplificarea procedurii de invitare a experților din Parlament la reuniunile cu experții naționali, dacă se solicită astfel de către comisia parlamentară competentă în fond; recunoaște faptul că, în urma participării specialiștilor Parlamentului la respectivele reuniuni, Comisia poate fi invitată la reuniunile de la Parlament pentru a purta un schimb de opinii suplimentar pe marginea pregătirii actelor delegate; îndeamnă Comisia să aplice punctul 15 din Acordul-cadru și în cazul părților din reuniunile statelor membre cu Comisia în cadrul cărora sunt discutate alte aspecte decât actele de punere în aplicare în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011;
14. consideră că intervalul dintre prezentarea proiectelor de măsuri de punere în aplicare și adoptarea lor de către Comisie este adesea foarte scurt și, din acest motiv, nu permite Parlamentului să exercite un control adecvat; îndeamnă Comisia, în consecință, să respecte în totalitate dreptul Parlamentului de a controla proiectele finale de acte de aplicare în termen de o lună, în conformitate cu acordul din 2008 dintre Parlament și Comisie privind procedurile de comitologie;
15. solicită alocarea unor resurse suficiente de personal și tehnice pentru actele delegate și actele de punere în aplicare, printre altele, cu scopul de a garanta un flux intern eficient de informații; consideră că transmiterea actelor delegate către deputații în Parlamentul European prin intermediul unui buletin informativ facilitează controlul acestor acte și le permite deputaților să își exprime eventualele obiecțiuni în timp util;
16. recomandă numirea, în fiecare comisie, a unor raportori permanenți pentru actele delegate și actele de punere în aplicare, garantându-se astfel coerența în cadrul comisiei în cauză și cu alte comisii; consideră că aspecte similare trebuie tratate într-un mod coerent, păstrându-se totuși flexibilitatea necesară;
17. salută disponibilitatea experților Comisiei de a participa la reuniuni de informare cu deputații europeni, având în vedere faptul că organizarea unor astfel de reuniuni în timp util înainte de adoptarea actelor delegate este utilă în ceea ce privește clarificarea aspectelor esențiale ale acestor acte și facilitarea activității Parlamentului legate de evaluarea actelor în cauză;
18. solicită în continuare, mai ales membrilor echipelor de negociere, să acorde o atenție deosebită actelor delegate și actelor de punere în aplicare la prezentarea de rapoarte către comisia competentă după fiecare trilog, conform articolului 70 alineatul (4) din Regulamentul de procedură al Parlamentului European;

Marti, 25 februarie 2014

Comentarii legate de domenii specifice

Agricultură și pescuit

19. regretă faptul că dosarele de aliniere referitoare la legislația esențială din domeniul agriculturii și al pescuitului au fost blocate de Consiliu în urma eșecului negocierilor din cadrul trilogurilor informale și al primei lecturi a Parlamentului; subliniază că această situație este cauzată deseori de lipsa de disponibilitate din partea Consiliului de a face uz de acte delegate; constată că o soluție în ceea ce privește alinierea care să fie acceptabilă pentru ambele părți a putut fi găsită doar în contextul procedurilor legislative complete referitoare la reforma PAC și a PCP, chiar dacă unele dispoziții au putut fi convenite numai cu condiția ca acestea să nu constituie un precedent; îndeamnă Consiliul să realizeze progrese în ceea ce privește dosarele de aliniere restante, astfel încât procedurile să poată fi încheiate înainte de sfârșitul actualei legislaturi;

Cooperarea pentru dezvoltare

20. reamintește că, în special în cazul Instrumentului de cooperare pentru dezvoltare (ICD), Parlamentul aplică din 2006 un proces de „control democratic”, sub forma unui dialog politic cu Comisia asupra proiectelor de măsuri; remarcă totuși că experiența Parlamentului în ceea ce privește această practică nu este concludentă și că influența sa asupra deciziilor Comisiei este limitată;

21. atrage atenția că, în domeniul cooperării pentru dezvoltare, actele de punere în aplicare se bazează adesea pe consultări prealabile cu terțe părți, ceea ce face mult mai dificilă introducerea unor modificări într-o etapă târzie a procedurii oficiale de comitologie; subliniază, prin urmare, că notificarea mai timpurie a Parlamentului și dialogul cu acesta ar constitui un pas important spre o utilizare mai eficace a competențelor de control ale Parlamentului;

Afaceri economice și monetare.

22. evidențiază faptul că în domeniul serviciilor financiare reglementările privind autoritățile europene de supraveghere (AES) introduc standarde tehnice de reglementare (STR) și standarde tehnice de punere în aplicare (STPA) conform cărora AES prezintă proiecte de STR și STPA Comisiei în vederea adoptării; consideră că, având în vedere cunoștințele tehnice și competențele specializate ale AES, ori de câte ori este posibil, actele delegate ar trebui să capete mai degrabă forma unor STR decât a actelor delegate ordinare; consideră că, de asemenea, înainte de adoptarea actelor delegate ordinare de către Comisie, ar trebui să solicite mereu consiliere tehnică din partea AES pertinente cu privire la conținutul actelor respective;

23. subliniază faptul că, în conformitate cu anumite acte legislative, perioada pentru verificarea STR poate fi prelungită cu o lună ținând seama de volumul și complexitatea lor și consideră că acest tip de flexibilitate ar trebui să devină o regulă generală; subliniază, de asemenea, că organul legislativ a stabilit o perioadă de verificare de trei luni, ce poate fi prelungită cu încă trei luni, pentru toate actele delegate din domeniul serviciilor financiare și consideră că această practică ar trebui extinsă la alte domenii cu caracter complex;

24. subliniază că înțelegerile conform cărora nici un act delegat nu poate fi prezentat Parlamentului în perioadele de vacanță ale acestei instituții ar trebui să se aplice, de asemenea, și STR;

25. consideră că apelul adresat părților interesate de a participa la grupurile de părți interesate ale AES ar trebui să dureze suficient de mult (nu mai puțin de două luni), să fie emis prin canale variate și să urmeze un proces clar și raționalizat pentru a se asigura primirea de candidaturi din partea unei baze largi de candidați; reamintește necesitatea unor grupuri de părți interesate ale AES echilibrate, în concordanță cu dispozițiile regulamentelor respective.

Ocuparea forței de muncă și afaceri sociale

26. reamintește că, în domeniul ocupării forței de muncă și afacerilor sociale, Parlamentul a contestat valabilitatea deciziei EURES în fața Curții de Justiție pentru a-și apăra prerogativele;

Libertăți civile, justiție și afaceri interne

27. invită Comisia să includă în programul său de activitate propuneri de modificare a tuturor actelor juridice din fostul pilon al treilea, pentru a le alinia la noua ierarhie de norme și pentru a respecta prerogativele și competențele Parlamentului European, precum și dreptul său la informare cu privire la delegarea de competențe Comisiei în conformitate cu Tratatul de la Lisabona; subliniază faptul că acest fapt va necesita o evaluare individuală a fiecărui act juridic, pentru a identifica

---

Marti, 25 februarie 2014

deciziile care, ca elemente esențiale, trebuie adoptate de organul legislativ, în special în cazul în care abordează drepturile fundamentale ale persoanelor în cauză, precum și cele care pot fi considerate drept elemente neesențiale (a se vedea hotărârea Curții de Justiție în cauza C-355/10);

28. atrage atenția asupra faptului că, în continuare, Consiliul adoptă acte juridice pe baza dispozițiilor din fostul pilon al treilea, la mult timp după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, astfel încât Parlamentul a fost obligat să introducă o acțiune în justiție la Curtea de Justiție;

o

o o

29. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și parlamentelor statelor membre.
